

Bahçeyi İşlemek

Bahçeyi işlersek, meyvesi güzel olur. Ve bir gün o bahçenin kokusu, başka bahçeleri de güzelleştirir.

Doğal dünyadan yola çıkarak ruhani dünyayı beslemek ve zenginleştirmek, Süryani kültürünün didaktik ve temel bir yaklaşımıdır. Bu nedenle, tembellikten kaçınmak ve sorumlu davranmak için her insanın, her makamın, her kurumun, her işin ve her meslek grubunun görev alanına çağrı yapan Süryani kültüründe çok sevdiğim bir deyim vardır:

“Bahçeni işle ki, meyven güzel olsun” anlamında **“ud karmoğ u netab firoğ”**

denilir: ܘܕ ܟܪܡܝܗ ܘܢܬܒ ܦܝܪܝܗ

Hepimizin bir bahçesi var: Görünmeyen bir iç dünya. Kimi taşlıdır, kimi dikenlidir, kimi bereketlidir, kimi bakımsız kalmıştır. Kimimizin kalbinde farklı nedenlerden dolayı yabancı otlar uzanır; kimimizin zihni susuz, çatlamış bir tarla gibidir. Her bahçe, sahibinin ellerine emanettir. Emanet olarak teslim edilmiştir.

Süryani kültürü, binlerce yıldır bu emanete sahip çıkmayı hatırlatır:

ܘܕ ܟܪܡܝܗ ܘܢܬܒ ܦܝܪܝܗ **Bahçeni işle ki, meyven güzel olsun.”**

Bu söz, yalnızca toprağı değil, toprağın ardındaki ruhu da işlemeyi, mana dünyasını beslemeyi öğretir. Çünkü insan, ihmal ettiği her şeyle bir gün sınanır. Bakılmayan bahçe yabancı otlara teslim olur. İşlenmeyen zihin, yön verilmeyen kalp, temizlenmeyen ruh ise karanlık köşelerde zehirli otlar büyütür.

Kendini İşlemek

Bahçeyi işlemek, kendini işlemek ve geliştirmek demektir. Bahçeyi sürmek; kendine dönmek, taşlarını görmek, dikenlerini temizlemek demektir. Kolay değildir. Çünkü her çapada toprağın altından eski taşlar çıkar: Terk edilmiş korkular, saklanmış

öfkeler, unutulmuş kırgınlıklar... Toprak acıtırken iyileştirir de. Kökleri budamak cesaret ister; ama gerçek meyve de orada saklıdır.

Bahçenin Suyu

Bir bahçeyi besleyen su olmazsa meyve vermez. İç bahçe ise sevgiyle, şefkatle, erdemle, hayır dualarla ve iyi işlerle sulanır. Erdemli işler, toprağın suyu ve nefesidir. Düşünceler arındıkça kökler derinleşir, gövde güçlenir, meyve olgunlaşır. Dallarda görünen güzel meyve, toprağın karanlığında verilen emeğin kanıtıdır.

Güzel Meyve Şifadır

Bahçeyi işlemek veya yetiştirmek, dış dünyanın rüzgârlarına inat iç dünyamızı korumak demektir. Dikenleri başkalarına batırmamak için önce kendimizle yüzleşmeliyiz. Çünkü insan, kendi karanlığını tanımadan ışığını bilemez. Işığını bilmeyen, başkasına da ışık olamaz.

Olgun bir söz teselli olur, incitmeyen bir davranış umut taşır. Güzel meyve sadece bize değil, başkalarına da şifa olur. Bu yüzden bahçemizi işlemek ve yetiştirmek bir sorumluluk ve aynı zamanda bir armağandır: Hem bize hem de bizimle kesişen tüm yollara ve insanlara.

Emek Meyveyi Büyütür

Bahçe bir günde meyve vermez, verimli olmaz. Sabır ister; mevsimler geçer, toprak yorulur, bazen yağmur fazla yağar, bazen kuraklık iner. Ama vazgeçmeyen, toprağını terk etmeyen, her gün yeniden çapasını eline alan; bıkmadan ve usanmadan emek harcayan sonunda kendi bahçesindeki meyvenin tadına varır.

Evet, güzellik ve huzur için bize emanet edilen **bahçeyi** çok iyi işlemeliyiz. İşlemeliyiz ki meyvelerimiz güzel olsun.

Bize emanet edilen o bahçeye iyi bakmalıyız ki hayatımız güzelleşsin. Ve bahçenin kokusu, dokunduğu her kalbe şifa olsun.

Yusuf Beğtaş